

Rozważania: środa 5 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na środę 5
tygodnia okresu zwykłego.
Proponowane tematy to: Dobro
i zło są w nas; Dla
chrześcijanina każda odmowa
jest wielkim osiągnięciem;
Dokładnie badać nasze serce.

- Dobro i zło są w nas;
- Dla chrześcijanina każda
odmowa jest wielkim
osiągnięciem;
- Dokładnie badać nasze serce.

"POSŁUCHAJCIE MNIE WSZYSCY i dobrze zrozumieście! – powiedział Jezus do tłumów – Nic nie wchodzi z zewnątrz w człowieka, co mogłoby uczynić go nieczystym; lecz co wychodzi z człowieka, to czyni człowieka nieczystym" (Mk 7, 14-15). Później, gdy byli już tylko sami, Jego uczniowie poprosili Go o dokładniejsze wyjaśnienie tych słów, gdyż bardzo ich one zadziwiły. Wydaje się, że Panu zależało na tym, aby to przesłanie mocno zostało wyryte w duszach Jego naśladowców: na Boga patrzy się sercem. Jezus poświęcił wiele uwagi temu, aby ludziom idącym za Nim przekazać prawdę, by nauczyli się żyć koncentrując się na rzeczach ważnych. Pan przyszedł po to, aby dokonać Odkupienia, aby przemienić nasze serca i nie ograniczać się tylko do sporów o rzeczy mało istotne.

Ewangelia zawsze zachowuje swoją aktualność. Możemy zatem zadać

sobie pytanie: czy to co stało się z faryzeuszami, którzy czyścili zewnętrzną część kubka, nie zdając sobie sprawy, że brud był w środku, nie dzieje się również z nami (Mt 23, 26). Jezus „podkreśla prymat wnętrza, to znaczy prymat <serca>: to nie rzeczy zewnętrzne czynią nas świętymi lub bezbożnymi, ale to serce wyraża nasze intencje, nasze wybory i pragnienie czynienia wszystkiego z miłości do Boga. Postawy zewnętrzne są konsekwencją tego, co postanowiliśmy w sercu, ale nie na odwrót: z postawą zewnętrzną. Jeśli serce się nie zmienia, nie jesteśmy prawdziwymi chrześcijanami. Granica między dobrem a złem nie przebiega na zewnątrz nas, ale istnieje w nas. Możemy zadać sobie pytanie: gdzie jest moje serce? (...). Bez oczyszczonego serca nie można mieć prawdziwie czystych rąk i ust, które wypowiadają szczerze słowa miłości, miłosierdzia, przebaczenia.

Może to być dokonane jedynie przez
szczerze i oczyszczone serce.”[1]

PISMO ŚWIĘTE przekazuje nam
mnóstwo przykładów, gdy Jezus
objaśniał wiele spraw faryzeuszom.
Chciał im wytłumaczyć, że
wyrzeczenia do których Bóg ich
zachęcał miały często swoje
pozytywne znaczenie. Ważną
kwestią było nie tyle samo
spożywanie posiłku, który
ostatecznie można było zjeść lub go
odmówić, ale to co działo się
wewnątrz osoby. Dlatego w innym
fragmentcie słyszymy to wezwanie
Pana: „Troszczcie się nie o ten
pokarm, który ginie, ale o ten, który
trwa na wieki” (J 6, 27). W tym
samym duchu św. Paweł przypomina
nam, że „Każdy, który staje do
zapasów, wszystkiego sobie
odmawia; oni, aby zdobyć

przemijającą nagrodę, my zaś nieprzemijającą" (1 Kor 9, 25). Pan chce, abyśmy nie naśladowali faryzeuszy, którzy wprowadzili przestrzegali przykazań, ale zapomnieli o istocie i przyczynie ich ustanowienia.

Chrześcijaństwo jest czymś więcej niż tylko tym, co widać na powierzchni. Pan zachęca nas do szukania tego co trwa i pozostaje. Nasza wiara nie jest wielkim „nie”, jak niektórzy mogą źle zrozumieć. Wprowadzili życie chrześcijanina wiąże się czasami z mówieniem „nie”, ale tylko o tyle, o ile pomaga nam to powiedzieć „tak” większym rzeczom. Pościmy, aby szukać tego pokarmu, który jest naprawdę wart zachodu; tego, który pozostaje. Papież Benedykt XVI w pierwszej homilii jako Następca Świętego Piotra wspominając swojego poprzednika powiedział: „Czyż my wszyscy nie boimy się w jakiś sposób,

że jeśli pozwolimy całkowicie Chrystusowi wejść do naszego wnętrza, jeśli całkowicie otworzymy się na Niego, to może On nam zabrać coś z naszego życia. Czyż nie boimy się przypadkiem zrezygnować z czegoś wielkiego, jedyne w swoim rodzaju, co czyni życie tak pięknym? I po raz kolejny Papież chciał powiedzieć: nie! Kto wpuszcza Chrystusa nie traci nic, absolutnie nic z tego, co czyni życie wolnym, pięknym i wielkim.”[2]

PRZEGLĄDAJĄC LISTĘ ZŁYCH RZECZY, które mogą wyjść z ludzkich serc, warto zatrzymać się i odkryć, które z nich dotyczą nas osobiście. To prawda, że Pan zaczyna od mocnych słów, takich jak „kradzież” czy „morderstwo” i słuchając ich, być może uspokajamy się, że one nas nie dotyczą. Wystarczy jednak

prześledzić je wnikliwiej a odkryjemy szybko, że pojawią się tu na przykład pycha lub głupota. Jak faryzeusze mamy tendencję do burzenia wewnętrznego spokoju bezsensownymi sporami o rzeczy nieistotne i nie umiemy „nie przywiązywać wagi codziennie do tysięcy irytujących i bezczelnych szczegółów ludzi, którzy z tobą żyją”. [3] Jest to dowodem na to, że może być w nas więcej faryzeizmu, niż nam się wydaje. Może się zdarzyć, że powoli pycha zaburza nasze osobiste relacje. Może nie chcemy zrozumieć, że Pan prosi nas, abyśmy martwili się o rzeczy w górze, a nie o rzeczy ziemskie (Kol 3,2).

Ten fragment Ewangelii (por. Mk 7, 14-15) zachęca nas do zastanowienia się, w jakim stopniu nasze serce coraz bardziej jednoczy się z sercem Pana. Św. Paweł zachęca nas abyśmy uświadomili sobie, że pycha może doprowadzić nas tylko do

powierzchnownego przeżywania wiary i postępowania niby „po chrześcijańsku”, ale nie po to, by uszczęśliwić Chrystusa, ale by zaspokoić nasze ego. „Jeśli razem z Chrystusem umarliście dla „żywołów świata”, dlaczego - jak gdyby żyjąc jeszcze w świecie - dajecie sobie narzucać nakazy: «Nie bierz ani nie kosztuj, ani nie dotykaj...!» A przecież wszystko to są rzeczy przeznaczone do zniszczenia przez spożycie - przepisy według nakazów i nauk ludzkich. Przepisy te mają pozór mądrości dzięki kultowi własnego pomysłu, uniżaniu siebie i nieoszczędzaniu ciała" (Kol 2, 20-23).

Wraz ze św. Josemarią możemy prosić: „Cor Mariae dulcissimum, iter para tutum; Najśłodsze serce Maryi, daje siłę i bezpieczeństwo naszej wędrownicy na ziemi.”[4] Niech nasza Matka pomoże nam oczyścić nasze serca, abyśmy stamtąd wznosili

nasze spojrzenie i nasze dzieła do Boga.

[1] Papież Franciszek, *Anioł Pański*, 30 marca 2015.

[2] Benedykt XVI, *Homilia*, 24 kwietnia 2005.

[3] Św. Josemaría, *Droga*, nr 173.

[4] Idem, *To Chrystus przechodzi*, nr 178.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-sroda-5-tygodnia-okresu-zwyklego/> (03-04-2026)